MODNÍ SVĚT.

9225. — Damský spodní živůtek s podvlečkami. — Velkosti: Malá, prostřední a velká. Jest třeba 3 yardy 36-palcové látky pro prostřední velkost.

9217. — Damské šaty. — Velkosti 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palce v prsou. Je třeba 5¾ yardu 40-palcové látky pro velkost 36-palcovou.

8965. — Šaty s náprsničkou (tucker) pro dívky. — Velkosti pro 4, 6, 8, 10 a 12leté. Jest třeba 2⅞ yardu 40-palcové látky na šaty a ⅞ yardu 36-palcového kmentu (lawn) na náprsníčku (tucker) pro 8-leté.

9002. — Šaty pro dívky. — Velkosti pro 6, 8, 10 a 12leté. — Jest třeba 4 yardy 24-palcové látky pro 8-leté.

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží jeden módní vzorek-střih úplně zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

JUDITH BASIN ČECH'S LAND CO., V STANFORD, MONTANA.

Pšeničné žně na farmě krajana F Stroufa u Stanford, Montana.

Právě se utvořila společnost, jejímž účelem jest osaditi našimi krajany věhlasnou Judith Basin ve státě Montaně, která platí za nejlepší pšeničný kraj středo-západu. Touto obrovskou rovinou staví se právě nová dráha a cena pozemku rychle půjde nahoru. Nyní se prodávají tyto pozemky za $35 až $65 akr na mírné splátky a jsou lepší než jaké koupíte ve starých státech za $200 akr. Jest tam usazeno již několik krajanů a každý se může přesvědčiti o výsledcích, jakých se dodělali za krátkou dobu v této krajině. Česká společnost vyhradila 35,000 akrů pozemků, té nejlepší pšeničné půdy, na nichž pšenice sype od 35 do 60 bušlů, pro české osadníky. Oves dává 50 až 100 bušlů po akru a alfalfa se seče třikráte. Jeďte přes Montanu až pojedete na západ a sami se přesvědčíte, že nikde nekyne vám tak slibná budoucnost a rychlá cesta k zbohatnutí jako v Judith Basin. Dokáží vám to ti krajané, kdož jsou již tam usazeni. Pište si o podrobnosti pod adressou: tf

The Judith Basin Čech's Land Co., Stanford, Montana.

BLÁZÍNEK.

Napsal Lothar Suchý.

Jan Pelda byl pořádný a hodný člověk. Ale byl blázínek, jak se říká. Příliš poctivý pro dobu, kdy život znamená, býti na stráži proti všem a nerozdělovati s každým své srdce. Nebyl příliš nadán; ale že byl vytrvale pilný, vystudoval s dobrým prospěchem gymnasium. Studoval rád. Učiti se uloženému, bylo pro něj štěstím a blažeností. A kdyby byli bývali jeho rodiče bohati, byl by jistě studoval dále, práva nebo filosofii. Nebo medicinu, cokoliv, jen aby nemusil hned do života, před nímž cítil mimoděčnou hrůzu. Jeho rodiče nebyli však, bohužel, bohati a proto nezbylo, než vkročit do praktického života. Jakým směrem, nerozhodl blázínek sám. Bál se směru každého. Ale že jeden tatínkův známý dal syna k jakémusi úřadu a velmi si otec i syn libovali ono rozhodnutí, usoudil blázínkův tatínek, že bude dobře, zažádá-li syn k témuž úřadu. Blázínek poslechl a za tři neděle potom seděl již v zakouřené místnosti úřadu v K.,kde ještě do nedávna, ale už ne u stolku praktikantského, denně seděl, konaje svědomitě vše, co mu úřad ukládal.

Před třiceti lety nebylo ještě lidí se zkouškou dospělosti tolik jako dnes. Nedivte se tedy, že byl přijat hned za praktikanta. A už docela se nedivte, že služebně postupoval právě jako jiní, čilejší a podnikavější jeho kollegové. Byl poctivý a pilný úředník a kde šlo o to, vykonati vůli cizí, vůli představených nebo představeného, vykonal ji přesně a správně.

Vykonával cizí vůli rád i mimo úřad. Zamiloval se na příklad. — Asi před patnácti lety. Zamiloval si hezkou dcerušku svého domácího pána. Neodvážil se sice říci to ani jí ni komu jinému, ale myslím, prohlédla to slečinka i všecka její rodina. A všichni by byli rádi viděli, aby se Mařenka stala ženou hodného úředníka.

Ale stalo se jinak. Jeho přítel Mráček, kolega z úřadu, zvaný však všeobecně "krajský listovní", poněvadž měl v evidenci gruntovní knihy nejméně čtyř sousedních okresů, pátraje, která dědička je v okolí nejbohatší a proto nejlepší partií, přítel Mráček, dostav poslední dobou několik košů od bohatších dcerek, usoudil, že ani majetek blázínkova domácího pána "není k zahození" a poněvadž Mařenka byla jedinou dcerou knihovně "čistého" majitele dvou pěkných domů, rozhodl se, že bude ji milovat.

Mráček byl člověk podnikavý. Čtrnáct dní po svém rozhodnutí vyprovázel slečnu Mařenku již po čtrnácte z kostela, po dvakráte ze zpěváckého spolku, jehož byla slečna členkou a jenž se scházel jednou týdně ke cvičení, jednou z večírku dámského odboru severočeské jednoty a desetkrát se k ní připojil na večerní promenádě náměstím, to jest, přitočil se k ní, kdykoliv vyšla z domu. Poněvadž však poslední koše přece jen trochu zviklaly jeho sebedůvěru, neprojevil dosud svých citů. Ano, bál se je projevit sám, osobně přímo. I usmyslil si, že pověří úkolem prostředníka, přítele Peldu. — Pelda promluví za něj. Pelda je v rodině znám a oblíben, Pelda je, prostě řečeno, téměř povinen za něj jednat, Pelda je jeho oddaný přítel a jistě neodepře.

Ne, Pelda neodepřel. Neměl odvahy vysvětlit Mráčkovi, že na něm žádá něco jako samovraždu. Přiznat se ke své lásce, dokud se s ní Mařence nesvěřil, bylo by se mu zdálo znesvěcením milované bytosti, ba urážkou vůči ní. Snažil se sice příteli dokázat, že není ani řečník ani diplomat a že vlastně, ač bydlí léta s Mařenkou v jednom domě, nemluvil s ní jistě častěji než Mráček v posledních čtrnácti dnech. Nic platno. Mráček nepovolil.

A tak vypravil se Jan Pelda ke zbožňované dívce, aby byl poslem lásky jiného. Bylo mu smutno a hořko. Tehdy poprvé uvědomil si, jak všechen svůj život podroboval jen vůli jiných, duse v sobě každou jiskřičku jen poněkud odvážnějšího přání, každý záchvěv samostatné touhy. Proč nebyl jako jiní, kteří tak lehce dosahují všeho? Nebo aspoň jako ti, kteří za své cíle dovedou bojovat? Vždyť již boj, třeba bez vítězství je jistě krásný a blaží. Bylo mu smutno a hořko. Dřímata sice na dně duše smutná a neloyální naděje, že Mařenka námluvy Mráčkovy odmítne. Ale byla v duši živa i obava, že ani pak by nedovedl projevit jí ubohou, zakřiklou svou lásku.

Ostatně osud nepostavil jej před tento úkol. Mařenka, která jej skrytě milovala, byla tím, že přišel jí nabízet ruku za přítele, tak vzrušena, že ani neviděla, jak smutným svým chvějícím se hlasem a úzkostí plachého pohledu, ba vším, vším jí praví: "Mráček, hle, nabízí ti ruku — ale já, já tě miluji; nevidíš, kterak tě miluji!" V Mařence probudila se žena, uražená nepochopením, v Mařence probudil se vzdor, touha po pomstě. Za nic na světě nebyla by nyní přiznala, že miluje, že milovala blázínka! Naopak, zahrála ku podivu výtečně, bez záchvěvu v oku a v krásné své tváři, scénu radostného překvapení. Ujistila blázínka, že pan Mráček mohl hned viděti, jak jí je milý. Zkrátka — Mráček se stal po půl roce domácím pánem blázinkovým, poněvadž Mařenka dostala jeden z domů hned věnem.

Nikdo ve městě netušil, co se v duši blázínkově dělo. Měli jej všichni rádi, pravda, ale na konec shodli se přece jen na tom, že je povaha suchá, nepřístupná, chladná, neschopná lásky. A ani se nedivili, že se nezamiloval a nikde nezaklepal jako ženich. Lidé s takovou povahou prý nejlépe, neženi-li se. Nejsou schopni učiniti někoho šťastným.

V posled byl snad i sám Pelda o tom přesvědčen. Došel ovšem ke svému přesvědčení docela jiným pochodem myšlénkovým. Byl rozený fatalista, člověk, čekající vše jen od osudu, nic od vlastního konání. Poněvadž nesplnilo se mu ni jediné z jeho přání, věřil pak, že vůbec nesmí po ničem toužit. A v příčině ženitby řekl si kdysi skrytě, ale nezvratně: "Jako jiní běřou si ženy, musila by si některá žena vzít mne, měl-li bych se oženit. A poněvadž se tak nestalo, dokud jsem byl mlád, nestane se tak již vůbec."

Jan Pelda tak pomalu stárnul; a myslím, ačkoliv je těžko prorokovat budoucnost, že by se byl kdokoliv z obyvatelů v městečku klidně odvážil prorokovat budoucnost Peldovu. Bude postupovat, půjde pak do pense a jednou bude míti hezký pohřeb. Veškeré občanstvo vyprovodí na poetický místní hřbitov spoluobčana, jehož všechen život znamenal pořádek, kázeň a poctivost. A hle, kdo by to byl prorokoval, byl by se přece zmýlil.

Dnes je již blázínek tři měsíce nebožtíkem. Ale neleží na hřbitově v V. Ano, skromný ten, tichý muž, šťastný nebo aspoň spokojený ve svém ústraní, muž, jemuž byl už i výlet do Prahy velikou událostí, na kterou později po leta vzpomínal, muž onen sní věčný svůj sen daleko v cizině, ve slunné Italii, na slavném hřbitově janovském. Ale ne mezi nádhernými hrobkami, nýbrž stranou, docela stranou, mezi bezejmennými hroby ciziny.

Stala se s ním loni podivná změna. Blázínek se podruhé zamiloval. Přijela do K. kočující divadelní společnost. A Pelda zamiloval se právě do oné z jejích dam, která byla nejméně hezká a jejíž umění bylo nejmenší. Jak u starých mládenců bývá, zamiloval se hazardně, slepě. Osud učinil, že se zamiloval — fatalista Pelda se nikterak nevzpíral a nebránil. Vyznání by se byl ovšem nikdy neodvážil — ale toho nebylo u bystrozraké a rázné slečny Hodurovy třeba. Jakmile poprvé postřehla Peldovy pohledy vášní hořící, přiblížila se mu sama a sama mu lásku vyznala. V tom byla umělkyní, přes to, že na jevišti počínala si velmi neobratně. Jinak však dovedla některé světové modní umělkyně napodobit jen nehorázností svých přání a chtivostí šperků. Slyšela nebo četla výrok jedné z pařížských hereček-světaček, že opravdu elegantní dáma potřebuje ročně na šaty dvakrátstotisíc franků. Byla by chtěla i jako paní Peldová ji napodobit. Ale příjmy blázínkovy, bohužel, na všechny její nesmyslné ztřeštěnosti nestačily.

Vzpomínám-li na ubohého Peldu, je mi ho tou měrou líto, že nemohu ani vylíčit všechna utrpení, jež probojovával v posledním roce svého života. Na konec, ubožák, člověk až příslovečně poctivý a hrozící se nepořádku, i na peníze jemu svěřené sáhl. Žena chtěla, aby si vymohl na zimu dovolenou a jel s ní na Riviéru. Vezmi kde vezmi — bylo tedy nutno jeti na jih. Ale nebylo kde vzíti, než v úřadní pokladně.

Blázínek věděl, že pro něj není návratu. Věděl, že se řítí v propast, ale nedovedl se vzepříti. Jeho žena chodila se loučit se všemi dámami, ačkoliv měli odjeti jen na měsíc. Blázínek se však loučil se svými známými proto, poněvadž věděl, že odjíždí navždy. Když loučil se s panem soudcem, řekl soudce polo žertem, polo opravdově:

"Zahrejte si za mne v Monte Carlu!"

"Jak to!" ptal se Pelda.

"Docela jednoduše," řekl pan soudce, podávaje mu dvacetikorunovou bankovku. "Řekněte si jednou: dnes hraji pro našeho soudce. Prohrajete-li — dobrá. Více než deset zlatých těm lupičům tam nevěnujte. Vyhrajete-li však, je výhra má. Přivezte mi ji. A bude-li to několik tisíc," dodal usmívaje se, "pošlete mi je hned poštou!"

Blázínek přislíbil, že bude hrát za pana soudce. Nevzpomenul dosud ani na to, že se na Rivieře hraje. A že byl blázínek, viděl v řeči páně soudcově vnuknutí, pokyn osudu. Ano, tam možno hráti. A možno vyhráti a možno nahraditi defraudované peníze!

Po celé cestě nemyslil na nic jiného než na hru. Nebyl nikdy chtivý peněz, ale nyní jeho ruce svíraly se téměř křečovitě žádostí zlata, které v myšlenkách již viděl před sebou se hromadit. Měl ještě asi pět tisíc z defraudovaných peněz. Ale v duchu měl již zase dvacet tisíc a počítal jako dítě: osmnáct musím vrátit. Že by se za mé nepřítomnosti věc zjistila, není myslitelno. Pro jistotu vrátíme se však dříve. Zbudou mi dva tisíce na cestu a na vedení domácnosti do příštího prvního. Pak nastane nový život. Řeknu své mínění ženě pevně a určitě. A nepovolí-li — ani skandálu z rozvodu se nezaleknu a provedu svou.

* * *

Paní Bertě se líbilo v Nizze a v Monte Carlu. Byla ve svém živlu. Ale Pelda, pro nějž neexistovala ani pohádka krás přírodních ani nádhera života na Rivieře a který jen denně zoufale hrál a hrál, měl za týden už jen asi tisíc franků ve své peněžence. A náhle, jakoby procitl z hrozného sna, viděl v jasných barvách skutečnosti vše, co dosud nesmyslná naděje spásy mu zastírala.

Ano, byl konec. Je nutno zemřít. S hanbou odejít se světa, v němž byl tak cizí, tak osamělý, tak opuštěný. — I jeho láska k ženě, slepá dosud, zmizela náhle ze srdce. Bylo mu pojednou docela lhostejno, jak bude moci dále žíti.

Přepočítal znovu své peníze, — Měl ještě tisíc a šedesát pět franků. Vložil tedy tisíc franků do obálky, připojil lístek, na nějž napsal prostě: "S bohem!" a opatřil obálku jménem své ženy. Šedesát pět franků ponechal si, aby mohl si koupit revolver a odejet někam, kde by mohl rozloučit se se světem. Četl kdesi o krásách janovského hřbitova — bůh ví jak, pojednou byla tu myšlenka, že to by bylo vhodné místo. A myšlenka záhy změnila se v přesvědčení, že nelze, aby rozhodný čin vykonal jinde.

Ale jak počítal, zda svými šedesátipěti franky na vše stačí, náhle si uvědomil, že z oněch peněz náleží dvacet korun soudci. Usmál se sám sobě. Hle, člověk, který zpronevěřil osmnáct tisíc, chce být náhle svědomitě správný, jde-li o pouhých dvacet korun! Přes to však odložil vykonání svého rozhodnutí na zítřek a večer seděl zase u rouletty.

Vsadil po dvakrát na barvu červenou pět franků. Vyhrál. Volil pak černou a zase vyhrál. Odvažoval se pak dál a dál, obsazuje i skupiny čísel a dokonce i jednotlivá čísla. Tu tam sice prohrál, ale celkem vyhrál pět tisíc franků.

Cosi lákalo, aby zítra počal hráti znovu, aby zkusil znovu štěstí a pokusil se o záchranu. Ale druhého dne ráno byla odvaha žíti ta tam. Vzal peníze, které vyhrál, odešel na poštu a poslal je soudci. Tím spálil za sebou všechny mosty.

A druhého dne ráno se na janovském hřbitově zastřelil — blázínek.

Zdravý jako Rus a silný jako Turek

je každý, kdo užívá světoznámé vyhlášené bylinné léčivé směsi **"ALPY"** ze Staré Vlasti. Zkuste — potvrdíte. Balíček za 50c, velký za $1.00 — poštou vyplaceně až do domu. Český návod a popis při každé zásilce. Tisíce odporučení ze všech končin. Pište od "Alpu" česky na adressu: **THE "ORION", Box 597, Omaha, Nebraska.**

Vzorně zařízený **HOSTINEC**
— vlastní —
Frank :: Semerád
16. a William ulice, Omaha, Neb.

Výtečný Metzův ležák, jakož i pravé importované plzeňské stále na čepu. Korbelova vína a nejlepší lihoviny prodává i ve velkém. — Chutný zákusek stále při ruce.

Herb. Rogerse

Moderně zařízený Buffet
313 So. 15. St. (vzadu) v budově spolku "Elk".

Tento hostinec je moderní v každém ohledu. Zásoby likérů všeho druhu nejlepší jakosti má vždy na skladě, jakož i nejlepší piva.

Krajany obslouží vždy usmívající se **Pepík Altman.** Neopomeňte se zastavit u něho. Je Čech od kosti a rád sobě s vámi pohovoří. 27-6m

Angličinu neznáte?

Jste tedy jako ryba bez vody, jako tělo bez života. Vy máte plouti přes řeku budoucnosti. Chcete se vydat přes ni jen na kocábce, bez vesel? Chcete přežíti celý svůj život v postrku u lidu? Vy nehodláte se státi samostatným občanem? Americkým? Zda-li však ano, my Vám pomůžeme! My Vás naučíme v 50 úlohách anglicky a to při Vaši práci doma. 24tf

PIŠTE NÁM!
Vikla Bratři,
Lonsdale, Minn.

Hoši - Pozor!

Hodinky zdarma! Snadno získat. Každý dovede prodat věc za 10c., mající ceny 75c, kterou každý potřebuje. Prodejte 16 balíčků přípravky na černý inkoust, každý balík udělá kvart zaručeného inkoustu, po 10c balík. Pak nám odešlete $1.60 a dostanete hodinky zdarma poštou vyplaceně. Pište si dnes o inkoust, neb ten první z každé pošty, dostane 5 balíků zdarma. Inkoust zašlem poštou. **A. H. Vikla Co., New Prague, Minn.** 12-tf

Správky jsou naší zvláštností
Rozpočty s ochotou vyhotovíme
John J. Ostronič
plumbařství, zavádění páry a plynu
Dávám též nové pumpy do studní a cisteren a též je spravuji.
1414 jižní 13. ul. Omaha, Nebraska.
Telefon Tyler 1299.

Storz Old Saxon Bräu